

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616201446
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8616201446.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XXX/XX, XXX XX C., zastúpeného: JUDr. Michal Harviš, advokát so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník proti žalovanej: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX XXX/XX, XXX XX C., zastúpenej: JUDr. Alexander Farkašovský, advokát so sídlom Pri jazdiarni 1, 040 01 Košice, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 3C/50/2016-406 zo dňa 4.4.2022, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Odmietla odvolanie.
- II. Náhradu trov odvolacieho konania strán sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Svidník (ďalej „súd prvej inštancie“) výrokom I. dovolacie konanie zastavil a výrokom II. žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Poukazoval pritom na § 1 ods. 1, § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 2, § 8 ods. 1, § 9 ods. 6, § 12 ods. 2 veta prvá, § 10 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov (ďalej aj ako „ZoSP“).

2. V odôvodnení svojho uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná podala dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.11.2021 sp.zn. 22Co 12/2020-382, ktorým bol potvrdený rozsudok ťamojšieho súdu. Súd prvej inštancie vyrubil súdny poplatok vo výške 66,- eur podľa § 6 ods. 2, ods. 3, položky 6, písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. Zástupcovi žalovanej bola výzva doručená dňa 14.03.2022, avšak súdny poplatok zaplatený nebol. Keďže žalovaná súdny poplatok nezaplatila ani v stanovenej desaťdňovej lehote, a to napriek výslovnému poučeniu o možnosti zastavenia konania a vzhľadom na to, že nejde o prípad, kedy možno v konaní pokračovať bez zaplatenia súdneho poplatku (§ 10 ods. 2 písm. a/ až f/ zákona o súdnych poplatkoch), súd konanie zastavil.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, keď mal za to, že žalovaná z procesného hľadiska zavinila zastavenie dovolacieho konania, nakoľko nezaplatila súdny poplatok za podané dovolanie v súdom stanovenej lehote, a preto by právo na náhradu trov dovolacieho konania prináležalo žalobcovi. Tomuto však trovy konania nepriznal, pretože mu doposiaľ žiadne trovy nevznikli a tento ich náhradu nežiadal.

4. Proti uvedenému uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná v celom rozsahu z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Uviedla, že pred

vydaním napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie vydal uznesenie sp.zn. 3C/50/2016 zo dňa 14.01.2020, ktorým zaviazal žalovanú na úhradu súdneho poplatku za podané odvolanie, a to vo výške 66,- eur. Keďže týmto rozhodnutím rozhodol o výške súdneho poplatku nesprávne, žalovaná voči tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote sťažnosť a domáhala sa zmeny tohto rozhodnutia a to tak, aby bola zaviazaná na úhradu súdneho poplatku iba vo výške 33,- eur, resp. jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konania a rozhodnutie. Žalovaná súdu zdôraznila, že o podanej sťažnosti súd doposiaľ nerozhodol, v dôsledku čoho sú ohrozované a porušované práva strany tohto sporu. V tejto súvislosti uvádza, že žalovaná Okresnému súdu Svidník uhradila namiesto sumy vo výške 33,- eur sumu vo výške 66,- eur, a to v súdom stanovenej lehote.

Keďže vydaniu napádaného rozhodnutia predchádzal nesprávny postup súdu, v dôsledku ktorého boli porušené a ohrozené práva strany sporu, má žalovaná za to, že konanie trpí inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Prvoinštančný súd totiž vydal uznesenie sp.zn. 3C/50/2016 zo dňa 14.01.2020, ktoré doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť a zároveň súd disponuje navyše sumou vo výške 33,- eur, a to aj napriek skutočnosti, že je zrejmé, že za podané odvolanie bol súd oprávnený vyrubiť súdny poplatok iba vo výške 33,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že súd, a to v dôsledku svojho nesprávneho postupu, vyzval žalovanú na úhradu súdneho poplatku za podané dovolanie skôr, než by rozhodol o sťažnosti žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Svidník sp.zn. 3C/50/2016 zo dňa 14.01.2020, zdôraznila, že súd v konaní navodil stav právnej neistoty, v dôsledku ktorého žalovaná objektívne nemohla pristúpiť k uhradeniu súdneho poplatku, keďže ten bol vyčíslený Okresným súdom Svidník bez ohľadu na to, že súd reálne disponoval sumou vo výške 33,- eur, teda polovicou súdneho poplatku, ktorý pôvodne súd nesprávne vyrubil vo vzťahu k podanému odvolaniu (odvolanie bolo podávané elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom).

Odvolateľka ďalej uviedla, že súd prvej inštancie vo výzve zo dňa 09.03.2022 nesprávne určil výšku súdneho poplatku, ktorý od žalovanej požadoval uhradiť (pri rešpektovaní procesných práv strany sporu a v záujme odstránenia zmätočnosti konania mal súd materiálne zotrvať iba na zostatku súdneho poplatku vo výške 33,- eur, nakoľko zvyšok bol právne konzumovaný sumou vo výške 33,- eur, ktorú žalovaná uhradila a s ktorou súd reálne disponoval). Mala preto za to, že súd prvej inštancie nemohol vydať napádané rozhodnutie, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky, najmä podľa § 10 ods. 2 písm. c/ ZoSP.

Žalovaná pritom poukazovala na nálezy Ústavného súdu SR (II. ÚS 14/2001, III. ÚS 171/2006, III. ÚS 102/10-31), uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 308/2009 a zdôrazňovala ust. § 10 ods. 2 písm. c/ ZoSP.

5. Zároveň súdu oznámila, že žalovaná aj napriek vyššie uvedeným skutočnostiam pristúpila dňa 02.05.2022 k opätovnej úhrade súdneho poplatku vo výške 66,- eur. Vo výzve súdu prvej inštancie zo dňa 09.03.2022 síce bola určená doba v trvaní 10 dní od doručenia výzvy, avšak s uplynutím tejto lehoty nemožno spájať zákonom predpokladané právne následky spočívajúce v povinnosti súdu rozhodnúť o zastavení konania, keďže žalovaná bola súdom nesprávne poučená o výške súdneho poplatku, ktorý bola povinná uhradiť. Zároveň zdôraznila, že súd prvej inštancie nerešpektoval zásadu priority pri vybavovaní vecí týkajúcej sa obdobnej otázky, a to otázky výšky súdneho poplatku za podané odvolanie, a to skrz doručení sťažnosť proti uzneseniu resp. následne za podané odvolanie, ktoré bolo objektívne doručené súdu po doručení sťažnosti proti uzneseniu o výške súdneho poplatku. Pripomenula tiež, že strana sporu má v prípade doručenia výzvy na zaplatenie súdneho poplatku a márneho uplynutia lehoty k dispozícii jedine opravný prostriedok proti uzneseniu súdu o zastavení konania a nie je oprávnená sa účinne dožadovať nápravy v podobe zmeny už doručenej výzvy zo strany súdu, ktorá nespĺňa zákonné podmienky. Na vydanie napadnutého rozhodnutia pritom zákonné podmienky naplnené neboli. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie prejednal odvolanie žalovanej v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 os. 1 CSP) zaoberajúc sa otázkou prípustnosti odvolania voči napadnutému uzneseniu, pričom dospel k záveru, že podané odvolanie je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

8. V predmetnej právnej veci súd prvej inštancie zastavil dovolacie konanie o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/12/2020-382 zo dňa 30.11.2021. Žalovaná namietala nesprávne vyrubenú výšku súdneho poplatku za dovolanie pri nezohľadnení ňou už skôr uhradeného súdneho poplatku za odvolanie v sume 33,- eur, o ktorej súd prvej inštancie doposiaľ napriek podanej sťažnosti nerozhodol.

9. Zákon č. 160/2015 t.j. Civilný sporový poriadok s účinnosťou od 01.07.2016 zúžil možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, keďže v súlade s ustanovením § 355 ods. 2 CSP je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné iba, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 357 CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní, počítaní a iných zrejmych nesprávností okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 a o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

11. Zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, možno považovať za odňatie možnosti strany konať pred súdom, resp. za nesprávny procesný postup súdu, ktorým strane znemožňuje realizáciu jej patriacich procesných práv (najmä práva na prístup k súdu) v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces (obdobne aj uznesenie najvyššieho súdu z 15.12.2016, sp.zn. 3Obdo/45/2016).

12. O uvedenú situáciu ide aj vtedy, ak súd vyzve stranu na zaplatenie súdneho poplatku vo vyššej výške, ako je povinná platiť a v rozpore s ustanovením § 10 ods. 2 písm. c/ zákona o súdnych poplatkoch konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastaví.

13. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že na predmetnú právnu vec je potrebné, okrem jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku, aplikovať aj ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch.

14. Dňa 01.07.2017 nadobudol účinnosť zákon č. 152/2017 Z.z., ktorý v čl. II. novelizoval aj jednotlivé ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch. Predmetná novela zákona o súdnych poplatkoch neobsahovala prechodné ustanovenia, preto sa vzhľadom na okamžitú aplikabilitu - keďže ide o procesný predpis - použije aj na konania začaté pred účinnosťou novely, teda aj na rozhodnutia vydané po účinnosti novely (t.j. od 01.07.2017) v konaniach, ktoré začali pred jej účinnosťou.

15. Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1. júla 2017 (t.j. v znení novely uskutočnenej zákonom č. 152/2017 Z.z.), ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

16. Podľa § 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 01.07.2017, pre nezaplatenie poplatku súd podľa § 9 konanie nezastaví, ak:

- a) už začal konať vo veci samej,
- b) došlo k rozšíreniu žaloby, rozšíreniu návrhu, k podaniu vzájomnej žaloby alebo vzájomného návrhu v tej istej veci po tom, ako začal konať vo veci samej,
- c) žiada zaplatenie poplatku vo výške odporujúcej úprave podľa tohto zákona,
- d) vznikla poplatková povinnosť poplatníkovi podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia,
- e) do uplynutia lehoty na zaplatenie súdneho poplatku bol podaný návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktorému súd vyhovel; ak súd návrhu vyhovie len sčasti, vyzve poplatníka na zaplatenie súdneho poplatku v takom rozsahu, ktorého sa oslobodenie netýka.

17. Podľa § 10 ods. 3 prvá veta zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 01.07.2017, prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak bol súdny poplatok zaplatený v lehote určenej súdom podľa odseku 1, alebo ak sú na to dôvody podľa odseku 2.

18. Podľa § 14 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1. júla 2017, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku okrem § 357 písm. a/.

19. Podľa § 14 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1. júla 2017, v sťažnosti proti rozhodnutiu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nemožno namietat skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na zaplatenie súdneho poplatku.

20. Podľa § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1. júla 2017, v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

21. Z vyššie citovaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch vyplýva, že na rozhodovanú vec je potrebné, okrem jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku, aplikovať aj ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch. ZoSP je vo vzťahu k CSP zákonom špeciálnym (tzv. lex specialis), čo je vyjadrené v citovanom ustanovení § 14 ods. 1, ktorý vylučuje aplikáciu § 357 písm. a/ CSP na konanie vo veciach poplatkov.

22. V ZoSP je upravený aj procesný postup týkajúci sa rozhodovania o súdnych poplatkoch (vrátane rozhodovania o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku). Z vyššie citovaných ustanovení § 10, § 12 a § 14 ZoSP v znení účinnom od 01.07.2017 (so zreteľom na novelu ZoSP uskutočnenú zákonom č. 152/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) vyplýva, že konanie o súdnych poplatkoch vrátane vydania uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku je jednoinštančné a vedie sa výlučne na súde prvej inštancie. Vo veciach podľa ZoSP koná a rozhoduje na súde prvej inštancie vyšší súdny úradník, ktorý v prípade nezaplatenia súdneho poplatku poplatníkom rozhodne o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, proti ktorému uzneseniu môže podať poplatník sťažnosť podľa § 14 ods. 3 ZoSP v spojení s § 239 a nasl. CSP. O sťažnosti následne rozhoduje sudca súdu prvej inštancie (§ 248 CSP), proti ktorému už nie je možné podať odvolanie (viď ustanovenie § 357 CSP).

23. Z dikcie ustanovenia § 10 ods. 1 prvej vety ZoSP vyplýva, že súd má povinnosť vyzvať poplatníka výzvou na zaplatenie súdneho poplatku len pri podaní návrhu na začatie konania a dovolania, teda nie v prípade odvolania, pri ktorom sa táto povinnosť ukladá uznesením (so sankciou núteného vymáhania poplatku v prípade jeho nezaplatenia), keďže nie je možné odvolacie konanie nastaviť pre nezaplatenie súdneho poplatku (zmena zavedená do ZoSP novelou uskutočnenou zákonom č. 273/2007 Z.z.).

24. V prípade, ak nejde o prípady predpokladané § 10 ods. 2 ZoSP a poplatník súdny poplatok napriek výzve súdu v určenej lehote nezaplatil a bol o následkoch nezaplatenia poučený, súd konanie zastaví. Ide o kogentné ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch, a teda za splnenia zákonom predpokladaných podmienok je súd povinný konanie zastaviť. Zastavenie konania podľa § 10 ods. 1 ZoSP má za následok, že končí konanie začaté podľa Občianskeho súdneho poriadku (R 2/1989).

25. Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že dovolacie konanie ako samostatné konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku začína podaním dovolania. Ak bolo dovolanie podané po 01.07.2017, vzťahuje sa na poplatkovú povinnosť v dovolacom konaní už právna úprava účinná od 01.07.2017. Žalovaná ako dovolateľka (navrhovateľka poplatkového úkonu – dovolania) súdny poplatok s podaním dovolania nezaplatila, a preto bola súdom prvej inštancie výzvou zo dňa 09.03.2022 (č.k. 3C/50/2016-404) vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň vo výzve bola riadne poučená, že ak nebude poplatok v určenej lehote zaplatený, súd konanie zastaví. Výzva bola žalovanej doručená prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 14.03.2022. V stanovenej desaťdňovej lehote žalovaná ako dovolateľka svoju poplatkovú povinnosť

nesplnila. Následne však súdny poplatok vo výške 66,- eur uhradila, a to dňa 02.05.2022 (záznam o zložení pri č.l 404), pričom uvedenú skutočnosť uviedla aj v odvolaní.

26. Podľa názoru odvolacieho súdu dodatočné zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v odvolacej lehote je vzhľadom na novú právnu úpravu ZoSP (§ 10 ods. 3, § 14 ods. 3) bez ďalšej relevancie na trvanie dovolacieho konania. Na skutočnosť – zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie, ktorá nastala po uplynutí lehoty na zaplatenie súdneho poplatku, nemožno nazerať ako na novotu v zmysle § 366 CSP, ktorú môže žalovaná použiť v odvolacom konaní. V prejednávanej veci nejde o prípady predpokladané v § 10 ods. 2 písm. a/ až e/ ZoSP, a preto súd prvej inštancie nemal dôvod na postup podľa § 10 ods. 3 ZoSP, ktorým by zrušil uznesenie o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

27. Odvolací súd s poukazom na okamžitú aplikabilitu novely ZoSP má za to, že ak poplatník po 01. júli 2017 nezaplatí súdny poplatok v súdom určenej lehote a súd konanie z tohto dôvodu zastaví, dodatočné zaplatenie súdneho poplatku v odvolacej lehote je bez ďalšej relevancie na trvanie konania a súd uznesenie o zastavení konania nezruší (§ 10 ods. ZoSP).

28. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch v znení novely uskutočnenej zákonom č. 152/2017 Z.z. a uznesenie o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nevydal vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie, ale sudca. Žalovaná tak nemala možnosť namietat' prípadnú nesprávnosť uznesenia o zastavení dovolacieho konania podaním sťažnosti v súlade s ust. § 14 ods. 3 ZoSP.

29. Z uvedeného je zrejmé, že ak o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nerozhodne vyšší súdny úradník ale sudca súdu prvej inštancie (ktorú skutočnosť však žalovaná nenamietala), znemožní tým strane sporu realizáciu jej patriacich procesných práv, nakoľko jej súd svojim nesprávnym procesným postupom zmarí možnosť namietat' nesprávnosť rozhodnutia o zastavení konania, čo môže znamenať porušenie práva strany sporu na spravodlivý proces a odopretie jej práva na prístup k súdu.

30. Napriek vyššie uvedenému však musí odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzať zo znenia ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 01.07.2017, v zmysle ktorého sa uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania (vrátane uznesenia o zastavení dovolacieho konania) pre nezaplatenie súdneho poplatku nepovažuje za uznesenie o zastavení konania, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie podľa § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP.

31. Odvolací súd preto konštatuje, že proti uzneseniu o zastavení (dovolacieho) konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktoré bolo vydané po 1. júli 2017, nie je prípustné odvolanie.

32. Odvolací súd uvádza, že v konaní postupuje v súlade s ustanovením čl. 16 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Vychádzajúc z uvedeného nemôže odvolací súd rozšíriť prípustnosť odvolania, keďže jeho neprípustnosť vyplýva priamo z osobitného predpisu, a to aj napriek skutočnosti, že procesný postup súdu prvej inštancie nebol v súlade s právnou úpravou zákona o súdnych poplatkoch v znení novely uskutočnenej zákonom č. 152/2017 Z.z. účinné od 01.07.2017. Odvolanie (na rozdiel od iných právnych inštitútov upravených v právnom poriadku Slovenskej republiky) v predmetnej veci tak nepredstavuje účinný prostriedok ochrany subjektívnych práv žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení dovolacieho konania.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže odvolanie žalovanej smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odvolací súd odvolanie odmietol podľa § 386 písm. c/ CSP.

34. Na záver o neprípustnosti odvolania nemá žiaden vplyv skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol nesprávne poučenie o prípustnosti odvolania. Samotné nesprávne poučenie súdom prvej inštancie o možnosti podať opravný prostriedok jeho prípustnosť nezakladá.

35. Odvolací súd zároveň poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obo/14/2018 publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR ako R 82/2018,

ktoré právna veta znie: „Konanie o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 01.07.2017, vrátane vydania uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, je jednoinštančné a vedie sa výlučne na súde prvej inštancie. Proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktoré bolo vydané po 01.07.2017, nie je prípustné odvolanie a ani dovolanie.

K obdobným záverom dospel aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 2Cdo153/2021 zo dňa 29.05.2023.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 CSP a čl. 4 ods. 1 a 17 CSP. Civilný sporový poriadok osobitné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania v prípade odmietnutia odvolania neobsahuje. Obsahom a účelom najbližšie ustanovenie v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v prípade odmietnutia odvolania je ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalovaná procesne zavinila zastavenie konania z procesného hľadiska tým, že v súdom stanovenej lehote súdny poplatok za podané dovolanie nezaplatila. Žalobcoví však trovy odvolacieho konania nevznikli, resp. neboli preukázané, k odvolaniu sa nevyjadril. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nerozumné a v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

37. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).